

KATECHISTA (2) *sb m*

N sg katechista (2).

Sł stp brak, Cn s.v. nauczyciel wiary, Linde bez cytatu.

Ten, kto naucza zasad wiary; doctor mysteriorum religionis, sacrorum rudimentorum magister Cn (2) : Bo ku temu rzecz św katechista ten nowy prowadzi/ żeby nie tylko Magiftrat/ ale też y każdy zofobná/ mógł zabijać te⁸⁰ ktoby fie z nim w wierze nie zgadzał. CzechRozm 101; Diaconus – Dijak, item katechista. Calep 317b.

AL